

# 1.

---

I si la condició de possibilitat per polititzar el *malestar social* fos que jo arribés a copsar veritablement el meu propi malestar?

# 2.

---

Si és així: com organitzar una lluita col·lectiva contra el malestar? Es pot elaborar una taula reivindicativa del malestar social? Com evitar les trampes que suposen tant la psicologia com la sociologia, i anar més enllà? Fins i tot el suïcidi és un problema col·lectiu.

# 3.

---

Admetem-ho: una *vida trencada* interromp la màquina de mobilització capitalista; ara bé, com evitar que aquest esquinçament –que és una manera de resistir-se– acabi en una autèntica demolició personal?

# 4.

---

Hi ha un interès particular en negar qualsevol connexió entre malestar i política; però ningú se salva sol a si mateix.

# 5.

---

**La politització del malestar és  
la nova qüestió social.**

---